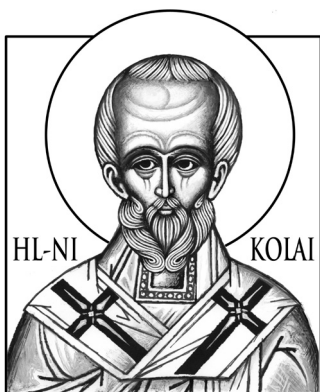

I FASTETIDEN:

HL. EFRAIM SYRERENS
(300-tallet) BØNN

Herre og Hersker
over mitt liv!
Gi meg ikke
likegyldighetens,
mismodets, maktlystens
eller skravlingens ånd.

❖ *Bøyning til gulvet*

Men gi meg, Din tjener,
kyskhets, ydmykhets,
tålmodighetens og
kjærlighetens ånd.

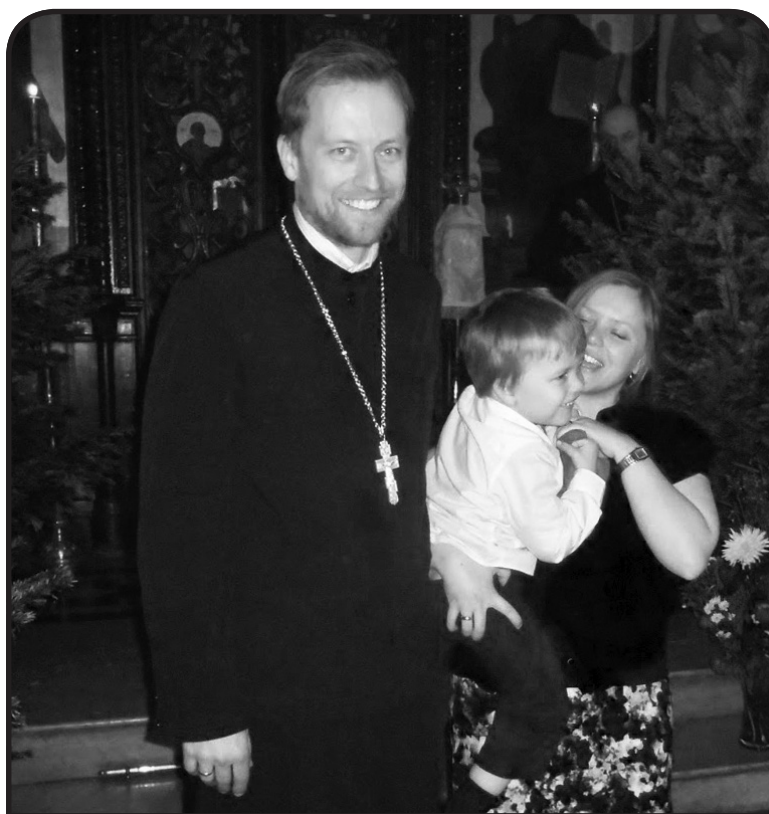
❖ *bøyning til gulvet*

Herre og Konge!
La meg se mine egne synder
og ikke dømme min bror,
for Du er velsignet
i all evighet.
Amen!

Nº 1
2015

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

F. Theodor, Hanne og sønnen Simon

PRESTEORDINASJON I PARIS:

Tor Vegard Svane – med kirkenavnet Theodor, medlem i Den ortodokse kirke i Norge – Hellige Nikolai menighets Bergensavdeling, ble ordinert til prest i St. Aleksander Nevski katedralen i Paris (sentrum i vårt erkestift). For oss i Hellige Nikolai Menighet er det en stor og viktig begivenhet, en glede som gir nytt håp for fremtiden. Vår menighet ved f. Johannes presenterte ham for erkebiskop Gabriel som vår kandidat til ordinasjon og vi gav ham alle nødvendige anbefalinger for å kunne studere ved St. Vladimirs Seminary i New York, og i denne tiden har både Hl. Nikolai menighet sentralt og Bebudelsens kirkeforening i Bergen støttet ham både økonomisk og moralsk. Det gir derfor ekstra glede å se at våre anstrengelser har båret frukt enda en gang! Han skal avslutte sin utdanning i inneværende semester og kommer til å gjøre tjeneste i en menighet i USA et år. Det vil være svært nyttig praktisk trening som vil kunne komme vår menighet til gode. Deretter håper vi å se ham i tjeneste innen vår menighets rammer.

Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ facebook: <https://www.facebook.com.groups/HelligeNikolai/>
<http://www.ortodoks.com> ♦ postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
 Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org

ADRESSER & TELEFONNUMMER	GUDSTJENESTER																																																																																						
hierodiakon: fader Serafim, <i>mob. 934 39 016</i> kor/ kantor: Foreløpig ledig Menighetsråd: f. Johannes (formann), f. Serafim, Igor Rybak, Toska Struksnes, Torstein Theodor Tollefsen, Thor Stange, Thomas Såheim. Revisjonskommisjonen: Inger-Johanne Nilssen, Radinka Nikolovska og Zaid Kaleab. Medlemsavgift (frivillig): <i>kr.500,-</i> Hellige Trifon Skita; <i>mob.: 472 71 396</i> Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor» og «Ortodoks Røst», www.ortodoks.org www.klosterprodukter.com facebook.com/trifonkloster KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER: *St. Georg i Neiden St. Georgs ortodokse kapell i Neiden starost: Oiva Jarva *Maria Bebudelse i Bergen Gudstjenestested: <i>St. Sunniva på Florida.</i> Starost: Sturla Olsen, <i>tlf.: 56 33 09 05</i> Leser: Ronald Eugene Worley <i>konto: 5233.05.01006</i> <i>hjemmeside: www.ortodoksibergen.no</i> *Kristi Forklarelse i Rogaland Starost: Ionel Nicu Radu , <i>ionel_radu@ortodoksstavanger.no</i> <i>/konto: 3265.11.10407</i> Hl. Martyr Elisabets kapell <i>hjemmeside: http://ortodoksstavanger.no/</i> *Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodø Lonni Lepp, <i>e-post: lonnilep@online.no</i> Martinus Hauglid: <i>e-post: martinus.hauglid@gmail.com</i> *Johnsegarden i Sogn og Fjordane Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad Leser: Asbjørn Olav Flåm, <i>tlf. 57 71 69 00</i> <i>e-post: kboklade@online.no</i> Hl. apost. Johannes Teologens kapell Gravplass: Helgøya kirkegård Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo: fader Johannes <i>mob.: 472 71 396</i> NKR representant: Torstein T Tollefsen NTSF representant: f. Johannes Forum for Ortodoks Kirkesang: «De myrrabærende kvinners» forening: Kontakt: Janette Khoury <i>kontonr.: 2050 29 66945</i> Ikonmaler: Ove N Svele, <i>tlf. 22 63 06 09</i> <i>e-post: og-svele@online.no</i> Nikolaifondet: <i>gironr. 0540 0752704</i> *Hl. Nikolai-kapellet på Majorstuen: Kontakt: f. Johannes Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes Teknisk/lay-out medarbeider: Ove N. Svele	I BYGGETIDEN FOR DEN NYE KIRKEN PÅ TEISEN FORRETTET VI NÅ GUDSTJENESTENE I GAMLEKIRKEN St. Nikolai-kapellet på Majorstua, krypten i Majorstua kirke, Kirkeveien 84 DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ▶ søndager kl.11:00 i sommerferien og andre ukedager kl.10:00 (<i>andre gudstjenester se i listen</i>) Liturgi på norsk 1. og 3. sønd. i mnd. / kirkeslavisk og norsk 2. og 4. sønd. i mnd. <table><tr><td><i>sivil dato</i></td><td><i>ukedag</i></td><td></td></tr><tr><td>2015</td><td><i>klokkeslett</i></td><td></td></tr><tr><td>1. mar</td><td>sønd. kl. 11:00</td><td>Basilios liturgi. Første søndag i Den store fasten. Ortodoksiens seier. Торжество православия</td></tr><tr><td>7. mar</td><td>lörd. kl. 10:00</td><td>Liturgi i Sandnes</td></tr><tr><td>8. mar</td><td>sønd. kl. 11:00</td><td>Basilios liturgi. Hl. Gregorios Palamas. Св. Грегор Паламас</td></tr><tr><td>14. mar</td><td>lörd. kl. 10:00</td><td>Liturgi i Bodø</td></tr><tr><td>15. mar</td><td>sønd. kl. 11:00</td><td>Basilios liturgi. 3. søndag i Den store Fasten: Korshyllingen Крестопоклонная</td></tr><tr><td>22. mar</td><td>sønd. kl. 11:00</td><td>Basilios liturgi. 4. søndag i Den store Fasten: Hl. Johannes Klimakos Преп. Иоанн Лествичник</td></tr><tr><td>28. mar</td><td>lörd. kl. 10:00</td><td>Liturgi i Bergen</td></tr><tr><td>29. mar</td><td>sønd. kl. 11:00</td><td>Basilios-liturgi. 5. søndag i Den store Fasten. Hl. Maria fra Egypt пр. Мария Египетская</td></tr><tr><td>5. apr</td><td>sønd. kl. 10:00</td><td>Liturgi. Kristi inntog i Jerusalem. Palmesøndag. Вербное Воскресение</td></tr><tr><td colspan="3">LIDELSESUKEN СТРАСТНАЯ НЕДЕЛЯ</td></tr><tr><td>7. apr</td><td>tirsd. kl. 10:00</td><td>Liturgi. Maria Bebudelse. Благовещение</td></tr><tr><td>9. apr</td><td>torsd. kl. 18:00</td><td>DEN STORE TORS DAG. Вел. Четверг De 12 evangelielæsningene om Kristi lidelser. Страсти христовы</td></tr><tr><td>10. apr</td><td>fred. kl. 10:00 kl. 18:00</td><td>DEN STORE FREDAG. Вел. Пятница: De kongelige timebønner. Vesper med utbærelsen av Epitafiet. Вынос Плащаницы</td></tr><tr><td>11. apr</td><td>lörd. kl. 10:00 kl. 21:00 kl. 23:30 kl. 24:00</td><td>DEN STORE LØRDAG. Вел. Суббота: Basiliosliturgi i Sandnes i Oslo: lesning av Apostlenes gjerninger. Midnattsgudstjenesten. Полунощница. PÅSKENS morgengudstjeneste og liturgi ПАСХА ХРИСТОВА</td></tr><tr><td>18. apr</td><td>lörd. kl. 10:00</td><td>Liturgi i Bergen</td></tr><tr><td>19. apr</td><td>sønd. kl. 11:00</td><td>Liturgi. 2. søndag etter Påske. Ap. Thomas.</td></tr><tr><td>26. apr</td><td>sønd. kl. 11:00</td><td>Liturgi. 3. søndag etter Påske. Kvinnene med myrra.</td></tr><tr><td>2. mai</td><td>lörd. kl. 10:00</td><td>Liturgi i Sandnes.</td></tr><tr><td>3. mai</td><td>sønd. kl. 11:00</td><td>Liturgi. Den lamme mannen.</td></tr><tr><td>6. mai</td><td>onsd. kl. 10:00</td><td>Liturgi. Hl. Georg den seierrike.</td></tr><tr><td>10. mai</td><td>sønd. kl. 11:00</td><td>Liturgi. Den samaritanske kvinnen.</td></tr><tr><td>16. mai</td><td>lörd. kl. 10:00</td><td>Liturgi i Bergen.</td></tr><tr><td>17. mai</td><td>sønd. kl. 11:00</td><td>Liturgi. Den blinde mannen Norges Nasjonaldag</td></tr><tr><td>21. mai</td><td>torsd. kl. 10:00</td><td>Liturgi. Kristi Himmelfart</td></tr><tr><td>24. mai</td><td>sønd. kl. 11:00</td><td>Liturgi.</td></tr><tr><td>31. mai</td><td>sønd. kl. 11:00</td><td>Liturgi. Pinse. Treenighetsdagen Knelebønnene. Пятдесятница</td></tr></table> EN ORTODOKS KRISTEN kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke, og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønnboken, tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene, lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig. Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь! SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN!			<i>sivil dato</i>	<i>ukedag</i>		2015	<i>klokkeslett</i>		1. mar	sønd. kl. 11:00	Basilios liturgi. Første søndag i Den store fasten. Ortodoksiens seier. Торжество православия	7. mar	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Sandnes	8. mar	sønd. kl. 11:00	Basilios liturgi. Hl. Gregorios Palamas. Св. Грегор Паламас	14. mar	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bodø	15. mar	sønd. kl. 11:00	Basilios liturgi. 3. søndag i Den store Fasten: Korshyllingen Крестопоклонная	22. mar	sønd. kl. 11:00	Basilios liturgi. 4. søndag i Den store Fasten: Hl. Johannes Klimakos Преп. Иоанн Лествичник	28. mar	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bergen	29. mar	sønd. kl. 11:00	Basilios-liturgi. 5. søndag i Den store Fasten. Hl. Maria fra Egypt пр. Мария Египетская	5. apr	sønd. kl. 10:00	Liturgi. Kristi inntog i Jerusalem. Palmesøndag. Вербное Воскресение	LIDELSESUKEN СТРАСТНАЯ НЕДЕЛЯ			7. apr	tirsd. kl. 10:00	Liturgi. Maria Bebudelse. Благовещение	9. apr	torsd. kl. 18:00	DEN STORE TORS DAG. Вел. Четверг De 12 evangelielæsningene om Kristi lidelser. Страсти христовы	10. apr	fred. kl. 10:00 kl. 18:00	DEN STORE FREDAG. Вел. Пятница: De kongelige timebønner. Vesper med utbærelsen av Epitafiet. Вынос Плащаницы	11. apr	lörd. kl. 10:00 kl. 21:00 kl. 23:30 kl. 24:00	DEN STORE LØRDAG. Вел. Суббота: Basiliosliturgi i Sandnes i Oslo: lesning av Apostlenes gjerninger. Midnattsgudstjenesten. Полунощница. PÅSKENS morgengudstjeneste og liturgi ПАСХА ХРИСТОВА	18. apr	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bergen	19. apr	sønd. kl. 11:00	Liturgi. 2. søndag etter Påske. Ap. Thomas.	26. apr	sønd. kl. 11:00	Liturgi. 3. søndag etter Påske. Kvinnene med myrra.	2. mai	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Sandnes.	3. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Den lamme mannen.	6. mai	onsd. kl. 10:00	Liturgi. Hl. Georg den seierrike.	10. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Den samaritanske kvinnen.	16. mai	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bergen.	17. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Den blinde mannen Norges Nasjonaldag	21. mai	torsd. kl. 10:00	Liturgi. Kristi Himmelfart	24. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi.	31. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Pinse. Treenighetsdagen Knelebønnene. Пятдесятница
<i>sivil dato</i>	<i>ukedag</i>																																																																																						
2015	<i>klokkeslett</i>																																																																																						
1. mar	sønd. kl. 11:00	Basilios liturgi. Første søndag i Den store fasten. Ortodoksiens seier. Торжество православия																																																																																					
7. mar	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Sandnes																																																																																					
8. mar	sønd. kl. 11:00	Basilios liturgi. Hl. Gregorios Palamas. Св. Грегор Паламас																																																																																					
14. mar	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bodø																																																																																					
15. mar	sønd. kl. 11:00	Basilios liturgi. 3. søndag i Den store Fasten: Korshyllingen Крестопоклонная																																																																																					
22. mar	sønd. kl. 11:00	Basilios liturgi. 4. søndag i Den store Fasten: Hl. Johannes Klimakos Преп. Иоанн Лествичник																																																																																					
28. mar	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bergen																																																																																					
29. mar	sønd. kl. 11:00	Basilios-liturgi. 5. søndag i Den store Fasten. Hl. Maria fra Egypt пр. Мария Египетская																																																																																					
5. apr	sønd. kl. 10:00	Liturgi. Kristi inntog i Jerusalem. Palmesøndag. Вербное Воскресение																																																																																					
LIDELSESUKEN СТРАСТНАЯ НЕДЕЛЯ																																																																																							
7. apr	tirsd. kl. 10:00	Liturgi. Maria Bebudelse. Благовещение																																																																																					
9. apr	torsd. kl. 18:00	DEN STORE TORS DAG. Вел. Четверг De 12 evangelielæsningene om Kristi lidelser. Страсти христовы																																																																																					
10. apr	fred. kl. 10:00 kl. 18:00	DEN STORE FREDAG. Вел. Пятница: De kongelige timebønner. Vesper med utbærelsen av Epitafiet. Вынос Плащаницы																																																																																					
11. apr	lörd. kl. 10:00 kl. 21:00 kl. 23:30 kl. 24:00	DEN STORE LØRDAG. Вел. Суббота: Basiliosliturgi i Sandnes i Oslo: lesning av Apostlenes gjerninger. Midnattsgudstjenesten. Полунощница. PÅSKENS morgengudstjeneste og liturgi ПАСХА ХРИСТОВА																																																																																					
18. apr	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bergen																																																																																					
19. apr	sønd. kl. 11:00	Liturgi. 2. søndag etter Påske. Ap. Thomas.																																																																																					
26. apr	sønd. kl. 11:00	Liturgi. 3. søndag etter Påske. Kvinnene med myrra.																																																																																					
2. mai	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Sandnes.																																																																																					
3. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Den lamme mannen.																																																																																					
6. mai	onsd. kl. 10:00	Liturgi. Hl. Georg den seierrike.																																																																																					
10. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Den samaritanske kvinnen.																																																																																					
16. mai	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bergen.																																																																																					
17. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Den blinde mannen Norges Nasjonaldag																																																																																					
21. mai	torsd. kl. 10:00	Liturgi. Kristi Himmelfart																																																																																					
24. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi.																																																																																					
31. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Pinse. Treenighetsdagen Knelebønnene. Пятдесятница																																																																																					

BØKER OG HEFTER TIL SALGS I KIRKEN:

- *Tito Colliander: Gresk-ortodoks tro og livssyn; 54 sider, kr.50,-
- *Erkebiskop Paavali: Vår tro; 88 sider, kr.150,-
- *Hl. Serafim av Sarov; 108 sider, kr.150,-
- *Epifanij den vise: Hl.Sergej frå Radonesh 48 sider, illustrert. kr.50,-
- *Stavropoulos: Detakere i guddommelig natur / Ortodoks lære om frelsen; 88 sider, kr.130,-
- *Ortodokse Røster i Nord I – en antologi ved f.Johannes red.); 155 sider, ill. kr.220,-
- *Den ortodokse kirkes guddommelige liturgier Faste og variable tekster til de tre liturgier; 208 s., innb. ill.; kr.298,-
- *Roma og Konstantinopel. En økumenisk konfrontasjon; 40 sider, kr.50,-
- *Ortodokse Røster i Nord II – en antologi ved f.Johannes red.); 111 sider, ill. kr.150,-
- *En munk fra Østkirken: Om Liturgien. kr.50,-
- *Filokalia v/ f.Johannes; 189 sider, kr.200,-
- *Tjetverikov: Optina-klosteret. kr.170,-
- *Ortodoks bønnebok f.Johannes (overs. ect.); 192 sider, kr.248,-
- *Hl. Trifon av Petsjenga; 104 sider, ill. kr.150,-
- *Gudstjenester, sakramenter og skikker i Den ortodokse kirke, 32 sider, kr. 40,-

En munk fra Østkirken:

HERRE, VIS MEG LAMMET

* * *

Jesus tar de tolv til side og sier til dem: ”Se, vi drar opp til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgis til yppersteprestene og de skriftlærde...” (Mt 20:18)

Evangeliet viser klart at det dreier seg om en samtale mellom noen få. Det er bare til apostlene at Jesus på veien til Jerusalem betror reisens hemmelige fomål, og ikke til hele disippelflokken.

Ganske visst forventer Jesus i dag at enhver kristen tar del i de avgjørende begivenhetene som fant sted i Jerusalem. Men Han er fortsatt den som avgjør tidspunktet og den individuelle kallelsen. Han velger selv det passende tidspunkt for å gjøre sin disippel delaktig i apostlenes forrettighet: å kunne dra med Ham opp til Jerusalem med øynene åpne for den smertelige avslutningen.

Hvor mange kristne er lydhøre overfor denne innbydelsen? Hvor mange har forstått at det som den gangen skjedde i jerusalem og som fortsatt finner sted i det evige, usynlige Jerusalem, er viktigere enn noe annet i verden?

Herre Jesus, jeg har hørt ditt kall. Du har tatt meg tilside på veien. Du vil at jeg skal isolere meg fra andre mennesker for senere bedre å kunne slutte meg til dem igjen. Og du vil at jeg skal følge deg helt til reisens slutt, hvis mening og betydning du underveis etter hvert vil avsløre for meg.

Herre, fra i dag vil jeg at oppstigningen til Jerusalem og alt det jeg får se og høre om deg i den siste uken, ved din nådes hjelp skal bli av avgjørende betydning for mitt liv og rettesnoren for alle mine handlinger. Jeg vil at alle disse begivenhetene skal være den på en gang både snevre og uendelig vide sirkelen hvor alt er innsluttet og hvor du er midtpunktet.

Jeg vender ryggen til alt det andre som jeg har funnet og fulgt. Fra fortiden kaster jeg bak meg alt det som ikke lar seg forene med ditt veldige påskemysterium. Herre, jeg går med deg til Jerusalem. Nå skal alt som ikke er av deg, forstumme.

Beretningen om den siste påske og pasjonen innledes i det fjerde Evangelium med disse ordene: ”Liksom Jesus hadde elsket sine egne, som var i verden, slik elsket Han dem også inntil enden” (Joh 13:1).

Inntil enden... Jesus har ikke bare elsket menneskene inntil siste stund av sin jordiske tilværelse. Han har elsket dem med en hel, udelt, fullkommen kjærlighet. Helt uten grenser har Han elsket dem. Det er i sin lidelse at Jesus legger sin kjærlighet for dagen. Det er ved å betrakte Hans lidelse at Hans disippel får det dypeste, mest fruktbare kjennskapet til Ham. Her får jeg øynene opp for hvor høyt – og til hvilken pris – jeg er elsket. I sin oppofrelse åpenbarer Herren seg i sannhet som Gudslammet for oss.

Herre, vis meg lammet!

DEN GLEMTE TRAGEDIEN

*Ødeleggelsen av verdens eldste kristne samfunn
nådde ikke opp i oversiktene over store begivenheter i 2014*

”Da de siste forlot byen, så de at styrkene fra IS var i full gang med å plyndre husene våre. Dører og vinduer stod åpne. Men det var ikke bare IS, men også folk fra landsbyene rundt. De to klostrene våre og barnehjemmet, husene og gårdene våre ble plyndret. De gikk fra sted til sted og tok med seg det de ville ha.”

Det var søster Luna som fortalte dette i Vårt Land en av de siste dagene i 2014. Byen hun forteller om, er Karakosh i Irak. Det var en by med 50.000 innbyggere. 98 prosent av dem var kristne. De få som ble tilbake, ble tvunget til å omvende seg til islam. De andre er borte. Og selv om det skulle skje at det blir mulig å komme tilbake, er ingenting som før. De kristne kan ikke lenger leve trygt i Irak. Eller i Syria.

FOR SENT. Jeg husker godt kirken i Karakosh. Den var stor og lys, og den var stappfull av folk som sang med i den innviklede liturgien på arameisk. Kvinnene med hvite kniplingstørkle, guttene som hadde tigget kulepennner utenfor. Det skjærer meg i hjertet at dette samfunnet ikke eksisterer mer.

For 15 år siden hadde jeg tenkt å skrive en bok om de kristne i Midt-østen. Jeg var fascinert av disse kristne søsken som nesten ingen visste noe om, og som hadde holdt fast ved troen gjennom to tusen år. I den hensikt reiste jeg i 2000 – 2003 til Irak, Syria, Jordan, Libanon og de palestinske områdene. Men no-

atbøkene mine ligger fortsatt i en skuff fordi forlaget jeg hadde avtale med, gikk konkurs. Nå er det for sent å skrive den boken jeg hadde tenkt – for det jeg ville skrive om, finnes ikke mer.

MINNET. Men minnet om det som var, finnes fortsatt. Jeg husker kon-toret til den syrisk-ortodokse biskopen i Aleppo – rotete og med folk stadig ut og inn. I en av hyllene fant erkebiskopen fram en kopi av verdens eldste liturgi som fortsatt er i bruk – den er 1700 år gammel. Nå sitter han i fangenskap hos IS.

I Aleppo traff jeg også George, som drev Bibelselskapets butikk i byen. Jeg har fortsatt bildet av ham sammen med kona og barnet som satt i trilleavn mellom dem. De bor utrolig ennå midt i skuddlinjen i Aleppo. George holder bibelbutikken gående, og via Gunleik Seierstad fikk jeg hans nyttårshilsen i år: ”Mange spør meg om fremtiden. Men det eneste vi har, er nåtiden. Den ligger i Guds hånd.”

Jeg tenker på den vakre byen Malulah, der pastellfargede hus klynger seg oppover fjellsida og kirketårnet reiste seg ved siden av hulen der den hellige Tekla hadde gjemt seg på Paulus’ tid. I Malulah kunne folk fortsatt snakke arameisk. Nå har de fleste rømt.

Jeg husker kirken i Sednaya, der (også) muslimske kvinner sto og ba foran ikonet av jomfru Maria – det som etter sigende skulle gi

barnløse kvinner barn. På preste-seminaret ble jeg vist rundt av en student fra Södertälje, og der fikk jeg delta i undervisningen i liturgi. Siden Assad har kontrollen der, er seminaret kanskje fortsatt i drift.

I FRED. I Damaskus kysset barn i militærgrønne skoleuniformer ikonene før de gikk videre til skolen om morgenen. Både i Irak og Syria lever muslimer og kristne i fred med hverandre. De kristne besøkte naboene under Ramadanfeiringen, muslimene kom på visitt til kristne naboer til jul.

Visst var det diskriminering av kristne. Majoriteten oppfatter ikke alltid at de diskriminerer gjennom sin selvsagte overbevisning om at de står for det normale. Kristne fortalte om at de måtte selge eiendom for lavere pris fordi muslimene ikke ville betale full pris til kristne. Selvsagt kunne kirkene ikke drive noen form for omvendelsesvirksomhet, og kristne menn kunne ikke gifte seg med muslimske kvinner.

Men de levde i fred, de ble ikke jaget eller arrestert. Og slett ikke kidnappet eller drept. Det var først i anarkiet etter Saddams fall at de ble fritt vilt. Først for mer eller mindre kriminelle grupper som ville ha løsepenger. Og så var det naboer som gjerne ville overta husene når de kristne ble skremt til å rømme. Etter hvert dukket også islamistene opp, de som mener at kristne ikke hører

fortsetter neste side ▶

TANKENE VÅRE FORMER LIVENE VÅRE MUNKEN TADEJ AV VITOVNICAS LIV OG LÆRE

*Sammenfattet av St Herman av Alaska Broderskapet
oversettelse av Cecilie Nielsen*

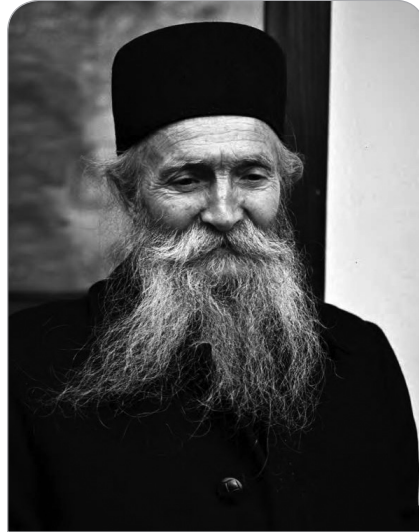
KAPITTEL TI

OM ÅNDSKAMPEN

1. Alt forandrer seg konstant; ingenting forblir stillestående. Vi blir fullkomne enten i godt eller ondt.

2. Vi må lære hvordan vi skal leve et himmelsk liv. Og det er ikke lett, for vi har levd et liv i motsigelse og opprør helt til nå. Si en familiemann, for eksempel, som har et hjem og en familie og som vet hvordan han skal gjøre jobben sin men gjør den egentlig motvillig. Indre motstand bygger seg opp på den måten. Vi kan ikke komme inn i Himmelen, og bo blant englene og de hellige, om vi ikke klarer å legge av oss den indre motstanden. Vi har tillært oss vanen å alltid sette oss opp mot et eller annet, fordi det alltid skjer noe mot vår vilje. Vi har ikke lært oss å adlyde Guds vilje og ønsker heller at vi får vår egen vilje. Ja, da er det ingen plass til oss i himmelen.

La oss derfor takke Gud for alt. Han vet hvorfor Han har satt oss i den posisjonen vi er i, og vi får mest ut av den posisjonen hvis vi er ydmyke.

Vi må huske at alle oppgaver vi gjør her i livet gjør vi for Ham. Han gir oss dem; enten vi tror det eller ikke, enten vi er gudfryktige eller ikke, må vi fullføre Guds plan.

3. De onde åndene ønsker alltid å forstyrre det vi gjør for frelsen vår. Og vi som er lunkne sier ofte til oss selv, "Vent, jeg har ikke gjort dette ennå, jeg har ikke prøvd det der heller... Jeg kan omvende meg senere. Etter jeg har gjort alle disse tingene, da omvender jeg meg og går den rette veien og svinger verken til høyre eller venstre." Dette er akkurat det demonene ønsker; de ønsker

å forsinke frelsen vår til i morgen, eller neste dag, og så videre, helt til livet er over. Men kirkefedrene sier, "Gå med Herren, gå i dag, følg Ham!"

4. Måtte Herren gi oss serbere og hele verden åndelig styrke til å forvandle oss. Vi vet at tiden løper ut, demonene vet også det. De vil ikke se ett eneste menneske fri fra onde tanker. Med det målet lærer de til og med småbarn å motsi foreldrene sine sånn at de blir lett bytte for dem når de vokser opp. Du ser hva demonene gjør med ungdommen; de sårer foreldrene sine og andre voksne, og de har ingen fred.

Men vi ville sett bedringer om hver og én av oss begynner med seg selv, hvis forvandlingen begynner med oss. Vi burde ha tanker som lyser ut av oss. Et mildt og ydmykt menneske er alltid trivelig å være sammen med, han utstråler fred og varme. Han behøver ikke si ett ord, og enda så gleder vi oss over å være i nærværet av det mennesket. Så hvis vi alle begynner med oss selv så vil forvandlingen skje. Godhet fornyes

fortsetter neste side ►

hjemme der, selv om de kristne var der lenge før muslimene dukket opp.

Kirker brant og prester ble drept i Mosul og i Bagdad. I 2007 rømte de fleste kristne fra Mosul til byer som Karakosh. Tilliten mellom muslimer og kristne var gått i stykker lenge før IS dukket opp.

DØDSSTØTET. Men selve dødsstøtet kom i fjor. 2014 vil gå over i historien som året da kirken som hadde vært der helt siden apostlenes tid, ble utradert. Hvorfor regnes ikke det som en av årets begivenheter? Er det fordi disse kristne søsken aldri hadde vært noen del av vår (vestlige) bevissthet?

Når jeg nå hører om flykningeskip på vei til Italia, lurar jeg på om noen av de kristne befinner seg der. Hvor skal det bli av dem når det ikke lenger er rom for kristne i landet der Paulus ble omvendt? ■

*av Erling Rimehaug
i Vårt Land; 10. jan. 2015*

og utbres overalt rundt oss, i hele landet og utenfor landegrensene.

Jeg lytter ofte til gamle menneskers historier om hvordan vi serbere var før Frigjøringskrigen i 1912. Alle de eldre hadde bønnesnor og ba til Gud. Etter 1912 begynte ting å forfalle, og etter Andre Verdenskrig ble alt enda verre. De som nå er gamle nok til å huske perioden mellom Første og Andre Verdenskrig vet at det er stor forskjell mellom da og nå. For meg ser nåtiden ut som om den har kommet rakt ut av helvete!

5. Vi er merkelige skapninger, og vi undrer oss på alle mysteriene som omgir oss. Vi vet lite grann om verden, men det er veldig lite.

Vi er først og fremst et mysterium for oss selv. Hvem er vi og hva er vi? undrer vi. Ingen kommanderte at vi skulle bli født, og ingen spør oss når vi skal forlate dette livet. Livsløpet vårt er knapt, og enda så kort det er har vi fått så mange muligheter til å perfeksjonere oss i det gode og å vende oss til den Absolutte Gode. Bare når vi gjør det vil horisonten bre seg ut og noen svar bli klare, sånn som hvorfor verden eksisterer og hvorfor den er som den er. Vi vil forstå at det er på grunn av oss, at vi har skylden for verdens tilstand. Vi vil innse at vi hele tiden ødelegger fred, kjærlighet og glede. Men når vi forenes med Livets Kilde blir alt klart for oss. Vi kristne er kalt til å spre Guds fred og Himmels atmosfære. Det er bare noen få som innser at vi må være det – en kilde til godhet, fred og glede.

6. Seglet til Helligånden er i hjertet, som bærer fruktene av livet vi lever. Mildhet, fred, et tilgivende hjerte, godhet, snillhet, tro, og avholdenhet er noen av de fruktene av tårene

som vi gir Kristus fra hjertet vårt. Resultatene av de tårene er kjærlighet til sine fiender og bønner for dem. Tårene gir oss styrke til å være glad selv i perioder med mye lidelse og prøvelse og til å anse andres synd som våre egne og vende om for dem. Tårer gjør det mulig for oss å ofre livet for brødrene våre.

7. Kirkefedrene lærer oss hvordan vi skal faste. De som er fysisk svake og syke trenger ikke faste; de kan motta nattverden uten å faste. Men de som er fysisk sunne må forberede seg til nattverden ved å faste. Det betyr at vi spiser mindre og bare bestemte typer mat, for ved å gjøre det disiplinerer vi kroppen og tankelivet. Når kroppen er ydmyk, blir også tankene våre fredligere. Målet med fasten er dette. Gud er allestedsnærværende på en mystisk måte i hver skapning, men spesielt i hjertet, som er livets sentrum. Det er umulig å være ett med Gud når magen er overlesset, for en overlesset mage skaper mange bekymringer og besvær. Alle tankene våre, alle følelsene våre og hele viljen må være konsentrert. Vi er rastløse og mister freden på grunn av det.

8. Herren ga oss alle friheten til å velge. Han vet alt for, for Ham, er tiden irrelevant. For Gud er all evighet i dag, i det øyeblikket. Dette er umulig for oss å forstå fordi vi har begrensninger. Hvert menneske som kommer til verden er unikt, og muligheten til å kjenne Gud tilbys til alle. Fordi vi har fri vilje velger vi ofte å misbruke den. For eksempel har du folk som spiser med moderasjon og noen som spiser mer enn det kroppen trenger. De som er moderate lever vanligvis lenger og er sunnere. Akkurat sånn er det i åndslivet. Noen har stille og fred-

lige tanker, mens andre ikke er tilfreds med det, så de går over stokk og stein og noen ganger stanger de i veggen før de kommer til seg selv!

9. Herren vet alt dette; Han kjente oss før vi ble unnfanget. Det var derfor Han ga lydighetens lov gjennom Moses på Sinai-fjellet. Denne loven ble gitt fordi menneskene trengte veiledning, ikke på grunn av de som allerede var ydmyke og milde. De trenger ikke den loven. Lydighetens lov er nødvendig for å korrigere viljen og sette den frie viljen vår på veien til ydmykhet, rettferdighet og kjærlighet. Lydighet er nødvendig for å opprettholde harmoni.

Englene er fullstendig lydige, og deres harmoni og kjærlighet er perfekt. Vi må også imitere deres lydighet mot Gud i vårt forhold til foreldrene våre. Kirkefedrene sier at lydighet er enda større enn faste eller bønn. Det var noe jeg ikke forsto godt nok da jeg var ung. Fasten er forgjeves om vi ikke har lydighet.

Vi vet at hver god gave kommer fra Helligånden. Kirkefedrene var verdige til å motta disse gavene gjennom bønn og faste, men framfor alt var de også lydige.

10. Vi må lære hvordan vi skal bøye oss for Guds vilje og ikke fortsette å insistere på vår egen. Lydighet mot Gud skjer gjennom lydighet til våre eldste, foreldre, lærere, tilsynsmenn på jobben... Om vi eier lydighet vet vi hva som forventes av oss.

11. Det jordiske livet er sånn at vi alltid blir slaver av materielle ting, men englene er aldri det. Vi fikk dette livet for at vi kan lære om evigheten, at vi kan lære å bli fri, å vandre fritt med ren samvittighet og rene tanker. Når vi er fri er det

ingen åndskamper og krigføring; seieren er vår kun fordi vi har overgitt oss til Gud, og ikke bryr oss mer om verden. Han avgjør hvordan livet vårt blir, og alt som skjer med oss kommer fra Hans egen hånd.

12. Den som ikke ofrer seg selv som ett lam til å slaktes for selv den minste åndelige egenskapen og som ikke blør for å tilegne seg den egenskapen – det mennesket vil aldri tilegne seg åndelige frukter. Gud har bestemt dette ut fra Sitt guddommelige forsyn: vi får evig liv via vår frivillige død. Hvis du ikke vil dø frivillig, kan du ikke gå inn i det evige livet og du vil forbli død. Den som ikke dør en fullkommen død ved å bryte av sin egenvilje, kommer ikke inn i Himlenes Rike.

Om du har vært verdig til å være en Gudbærer, vær på vakt så du ikke gjør noe som er Hans vilje uverdig. Da forlater Han deg og du mister den skatten som er i deg. Respekter Ham i alle ting så langt det er mulig, og godta aldri noe inn i Hans bolig noe som er motsatt av Hans vilje, så du ikke krenker Ham og Han drar fra deg. Snakk eller be aldri uten å ha sinnet rettet mot Herren. Tenk aldri, "La meg vise Ham varme og kjærlighet så Han vil skjønne hvor mye jeg elsker og akter Ham," for Han kjenner tankene dine selv før du tenker dem ut. Ingenting er skjult for Ham.

Om du våger å gripe Ham med makt, vil du umiddelbart kjenne en innvendig tomhet, for Han er ubegripelig. Han vil distansere Seg, og selv når du sørger og omvender deg med tårer, vil ikke tårene gagne deg. Dette er sant, for Han er glede og kan ikke ta bolig i en som er full av dysterhet og tristhet, akkurat som en hardtarbeidende bie ikke kan

være på ett sted fullt av røyk. Men om du kaster fra deg bekymringene dine og bøyer deg for Hans vilje, så kommer Han og tar bolig i deg igjen.

Si aldri til deg selv, "Om du ikke ber med tårer, vil Han forlate meg som om jeg var likegyldig." Om Gud ville gjøre deg perfekt gjennom tårer ville Han holdt øye med deg fra avstand og gjemt seg helt. Han ville gitt deg tårer for at hjertet ditt kunne bli rensset før Han tok bolig i det. Men nå, etter omvendelsen din og renselsen du har mottatt av Ham, har Han kommet for å gi deg hvile og fylle deg med glede og fred i stedet for tristhet.

Stå oppreist, ikke med kroppen men med sjelens bevegelser og tilbøyeligheter. Etabler stillhet og konstant bønn i sjelen din og forbered din sjels hjem for kongenes Konge. Kommander alle tjenerne dine (dvs. alle følelsene): "Kongen kommer, stå oppreist ved dørene, stå med fred og age." Våk i tilfelle tyvene banker på; ikke la noen stemme, utenfra eller innenfra, entre Kongens kammer. Våk så ingen bedrar deg og kommer inn på innsiden, for da forlater Kongen boligen Sin.

Vær glad og full av jubel, men vær også vaktosom og lytt til hva Han ønsker å fortelle deg. Han trenger ikke de samme tjenestene av Sine undersåtter som jordiske konger trenger, for Han er perfekt og uten lyte.

13. Vi eier ikke livet vårt; livet vårt ble gitt oss som en gave... Som individer, på den andre siden, har vi fått fri vilje til å velge. Om vi ikke hadde noen fri vilje, ville vi vært som dyr og vi kunne ikke svare for handlingene våre. Vi må leve slik det var Guds hensikt at vi skulle leve, siden Han har gitt oss fri vilje. Vi bruker det rasjonelle sinnet til å skjelne

mellom rett og galt. Vi har Guds dømmekraft i oss – samvittigheten. Hver eneste dommer i verden kan bestikkes, men ikke Guds bedømmelser, samvittigheten vår, den kan ikke bestikkes. Den kan bare fornyes med omvendelse.

14. Når barn er små ber de vanligvis til Gud for foreldrene sine. Fordi de er unge mottar de nåde. Når de blir voksne, om Gud vil, kjenner de glede og velsignelse, som er en forsmak på Himlenes Rike, hvor englene og de hellige holder til. Gud tillater denne første åndelige oppvåkningen som de mottar uten egen innsats, sånn at de senere kan lengte etter den gleden og velsignelsen de følte. Sjelen har ikke behov for noe i verden når den befinner seg i denne tilstanden.

En slik sjel er stille og mild og kjenner ikke sinne, for den er omgitt av nåde. Ingen kan egge det mennesket til sinne. Senere forventes den personen bevisst å avvise ondskap. Han må beseire sjelens fiender mens han lever i verden. Fiendene våre er ikke av kjøtt og blod, om de var det kunne vi løpe fra dem og gjemme oss, men åndsfientene våre er overalt. De foreslår tanker som ikke er grunnfestet i kjærlighet, renhet, godhet og snillhet. Disse åndsmaktene, eller demonene, som har ulike egenskaper akkurat som oss mennesker, sender konstant urene tanker inn i hodet vårt. De foreslår at vi overgir oss til kroppslige begjær, ondsinnethet og misunnelse. Og om vi lytter til sånne ideer og utfører dem, vil disse lidenskapene bli naturlige for oss.

Apostelen Paulus sier, *Det gode jeg ønsker å gjøre, gjør jeg ikke: men det onde jeg ikke ønsker å gjøre, det*
fortsetter neste side ►

gjør jeg. Nå hvis jeg ikke gjør det jeg ikke ønsker, er det ikke lenger jeg som gjør det, men synden som bor i meg (Rom. 7:19-20). Dette er den onde åndsmakten som har slått rot i hjertet vårt og lever i oss, i kroppene våre. En trenger livslang erfaring for å avvise ondskap og vende seg mot godheten sånn at ingenting i verden kan føre oss på avveie.

Det er derfor hl. Isak av Syria sier, "Bevar din indre fred på enhver bekostning og bytt den ikke bort for noe annet i hele verden." Han levde i det sjuende århundre. På grunn av hans åndelige visdom levde han ett langt liv.

15. Vi må være forberedt på og godta Guds vilje. Herren tillater alle slags hendelser som ikke passer med vår vilje, for om vi alltid får det som vi vil, vil vi ikke være forberedt på Himlenes Rike. Verken himmelen eller jorden vil ta i mot de som er egenrådige. Gud har en hellig plan for oss alle sammen, og vi må underkaste oss Hans plan. Vi må godta det livet som er gitt oss uten å spørre, "Hvorfor meg?" Vi må vite at ingenting på jorden eller i himmelen skjer uten at Gud har villet eller tillatt det. Vi må ikke bli for opptatt av vanskelighetene våre, men forsøke å bevare freden inni oss. Selv når vi forbereder oss på noe, prøver vi å fremtvinge vår egen vilje framfor å godta Guds vilje. Vi trenger alle vanskelighetene og sorgene som Gud gir oss, men vi skjønner ikke dette når vi er unge. Når vi blir eldre, da forstår vi at dette var Guds kjærlighet.

16. Jeg har falt mange ganger, hatt mange sorger og prøvelser gjennom livet, men det kunne ikke vært annerledes. Kirkefedrene sier, "Hvor-

dan vet vi at Gud virkelig elsker oss, om Han ikke tar oss med gjennom slit og sorg?"

Folk blir deprimerert noen ganger og håpløse, som også er en slags stolthet på sin måte. Om et menneske elsker verdens ting, vil det ustanselig føre til fortvilelse, for Han finner ikke Gud i dem. Hvert menneske føler seg ensom av og til, selv når han er sammen med andre mennesker, helt til det øyeblikket han blir fri fra verdens ting. Gud kommer for å trøste Ham i det øyeblikket.

Sjelen føler seg ensom fordi nådens kraft forminsker seg fordi den er mer interessert i verden. En kan ikke holde en finger i hver kake! Med mindre en er ydmyk, kan ikke sjelen motta fyllden av Guds nåde, for om den mottar Guds nåde i en tilstand av stolthet ville den drive med en masse ondskap, akkurat som de falne englene.

17. Livet på jorda er som en botsgang (*epitimia*.¹) Bli ikke overrasket over at det hele tiden skjer vonde ting.

18. Jeg lengter alltid etter å komme tilbake til den nådestilstanden jeg var i som novise, men jeg kan ikke. Innsatsen min er oppriktig; jeg prøver, men så dukker det opp et problem, og så ender jeg opp fullstendig beleiret av bekymringer. Men når Herren ser all innsatsen vår, forakter Han oss ikke. Han kommer til å gi oss styrke en dag til å bli fri fra bekymringene. Vi må legge alle bekymringene hos Herren, la Herren ta seg av livene våre og livene til våre kjære, så vil alt bli bra.

¹ *Epitimia* (gr.): En straff som skal lede sjelen til anger og gi den god helse igjen.

19. Folk må læres opp. Menneskene bør lære det de makter. Men skolering utstyrrer bare hjernen; det lærer oss ingenting om åndelighet. De fleste teologene som underviser ved seminarene og de teologiske skolene våre lever ikke slik de lærer andre. Og egentlig burde de være eksempler for ungdommen. De er ikke det og det er derfor situasjonen i skolene er dårlig.

Skolegang gir ett menneske en rasjonell utdannelse, men ingen åndelig. Enda ungdommen burde ha ett levende eksempel å lære etter, for lærdom av eksempler er bedre enn ord. En kan jo høre mange henrivende ting om livet og åndsliv, men det er tvilsomt om en kan benytte seg av dem i ens eget liv. Men når en ser ett menneske som er rolig, mildt, snilt og som aldri blir fornærmet av noe, da ønsker en å være akkurat sånn... Ett levende eksempel sier så mye mer enn ord.

Ett levende eksempel på ett liv som gleder Gud virkeliggjør den teoretiske kunnskapen og beviser den på en praktisk måte. All den kunnskapen vi oppdager i utdannelse er en gave fra Gud til Hans folk, og den tilkjennegir Hans nærvær i verden. Praktisk anvendelse av den kunnskapen som menneskene har fått derimot er en helt annen sak. Kunnskapen som Gud har gitt menneskene er ment for å være ett gode; ingenting er ment til å brukes til å ødelegge oss selv. Den frie viljen vår som er fordervet og har mistet gudsfrykten er det som har forandret kunnskapen vår fra noe nyttig til noe ondt. Det er derfor det er så mye lidelse i verden.

20. SPØRSMÅL: Hva er det viktigste i ens eget åndelige liv?

fortsetter neste side ►

SVAR: Å vokte freden i hjertet. Ikke la den freden forstyrres, koste hva det koste vil. Fred må ta overstyringen i hjertet – fred og stillhet.

Kaotiske tanker tilhører tilstanden til de falne åndsvesenene (demoner, åndsvesener som har falt bort fra Gud). På den andre siden må tanken vår være konsentrert, hel og våken. Gud kan bare ta bolig i ett sinn som er udelt...

Foruten å vokte freden i hjertet, oppøv deg til å stå foran Herren. Det vil si å være uavbrutt klar over at vi står i Herrens nærvær og at Han ser oss hele tiden. Vi må lære å våkne med Herren og å falle i søvn med Ham, å spise, jobbe, og vandre med Ham. Herren er alle steder i alle ting.

Vi finner Guds Rike innen oss. "Stg ned i hjertet ditt, og der vil du finne stigen som fører til Guds Rike," sier St. Isak av Syria.

Den Hellige Skrift forteller oss at *Guds Rike er... rettferdighet, og fred, og glede i Helligånden* (Rom. 14:17). Det første steget mot fellesskap med Gud er å gi seg fullt og helt til Ham. Etter det virker så Guds kraft i oss.

Fellesskap med Gud betyr at Gud har tatt bolig i oss og at Hans energi virker i oss. Ånden vår ifører seg Gud og Han styrer alle følelsene våre, viljen, og tanken. Vi blir som ett redskap i hendene Hans. Han beveger tankene våre, ønskene, og følelsene og leder våre ord og handlinger.

21. Fellesskap med Gud er sjelens opprinnelige tilstand. Mennesket er skapt til det. Menneskene har blitt fremmede for denne levemåten på grunn av synd, og det er derfor han må gjøre en innsats for å finne tilbake til den. Det eneste vi søker etter er å vende tilbake til den tidligere, sunne tilstanden.

Når Guds Rike inntar ett menneskehjerte, åpenbarer Gud mange mysterier for det mennesket. Og med Hans hjelp kan det mennesket få evnen til å fatte innholdet i disse tingene og forstå det mystiske i dem.

Gud omfatter all kunnskap, og når Han vil det, etter Sin miskunn, vil Han åpenbare disse mysteriene for et menneske. Selv en enkel, uskolert munk kan med Guds nåde få kunnskap om de store mysteriene ved liv og død, om himmelen og helvete, og lære mer om den indre orden i ting i verden.

Når Guds Rike trer inn i et menneskehjerte, tar Gud bort sløret av uvitenhet. Da skjønner det ikke bare mysteriet ved den skapte, fysiske verden, men også mysteriet i sitt eget vesen. Til slutt i ett salig øyeblikk vil Gud åpenbare Seg Selv for Ham i Sin uendelige miskunn, og han vil se Herlighetens Konge akkurat som han ser på en refleksjon av solen på vannet. I sanne øyeblikk er Gud og mennesket ett, og Guds Ånd virker i ham. Ett slikt menneske lever i verden kun med kroppen, mens ånden hans lever i Guds Rike, med englene og de hellige, mens de skuer Herren.

22. Gud vet best hva vi kan bære og ikke bære, og hva Han vil eller ikke vil tillate. Han vet at vi har styrke til å bekjempe en viss fristelse. Han tillater at vi blir møtt med den fristelsen for at vi skal møte den med fred. Når så den samme fristelsen dukker opp på ett senere tidspunkt vil den forsvinne fordi vi ikke deltar i den eller tillater at tanken vår velter seg i den.

Ting skjer og vi deltar i dem. I stedet for å vokte freden vår, lar vi oss forstyrre av de tingene som vi må holde oss unna. Når Herren tillater det går visse hendelser sin

gang. Hvis vi allerede har fått fred, vil de passere og berører oss ikke. Men om vi tar del i dem så kommer vi til å oppleve smerte.

23. Gud tillater noen ganger at vi svømmer på "dypt vann," og når vi innser at vi har gått tomme for styrke til å svømme roper vi ut, "Herre, redd meg!" Men vi må padle med hendene og i det minste prøve å holde hodet over vann selv. Når ting står skikkelig ille til vil Herren redde oss akkurat som Han reddet den hellige apostelen Paulus.

24. Vi er barn, og som barn av vår Himmelske Far burde vi be om støtte fra Ham. Siden vi er født av jordiske foreldre ber vi jo dem om hjelp. Men de har også sine oppgaver og bekymringer; de er beleiret av alle tenkelige besvær og vanskeligheter. Vi kommer til dem for veiledning og støtte, men de passer ikke på oss. "Du har da ett hode på halsen din – bruk det. Du er voksen nå," sier de. Vår Himmelske Far derimot slutter aldri å hjelpe oss. Han passer alltid på oss, veileder oss alltid, om vi har fellesskap med Ham i hjertene våre. Men å lete etter støtte i verden blir vanskelig. Det er vanskelig å finne en person som er av samme sinn og tenkemåte som oss selv.

25. De onde åndsvesenene holder nøye øye med om vi er oppmerksomme på drømmene våre eller ikke. De vet hvordan drømmer påvirker oss og hva de kan gjøre for å utløse den innflytelsen. Om de ser at vi tror på drømmene våre og engster oss for hva vi kommer til å se i drømmene våre, da arrangerer de ting slik at vi virkelig opplever det vi ser i drømmene, sånn at vi til slutt mister virkelighetsgrepet og ikke klarer å leve. ■

TO DIKT

av Jon Wetlesen

Når mister døden sin brodd?

Det som har en begynnelse i tiden
har også en slutt i tiden
slik som vår biologiske kropp
Så lenge vi identifiserer oss med den
lukker vi oss inne i tidens
synsvinkel
og døden har en brodd

Men korsfester vi denne
identifisering
åpner vi oss for evighetens
synsvinkel
som er usammenlignbar med tidens
Her er ingen begynnelse eller slutt
men oppstandelse i det evige liv
stedløst her og tidløst nå
og døden mister sin brodd

Er det slik vi kan følge Kristus
i korsfestelsen og oppstandelsen?

Du som intet er utenfor

Du som intet er utenfor
eller før eller etter
jeg ber deg hjelpe meg
å gi slipp på mine tanker
om det som er utenfor
eller før eller etter
slik at jeg kan føle og erfare
hvordan du omfavner meg
med ditt lys
og din kjærlighet
og jeg kan motta dem
delta i dem
gjengjelde dem
og gi dem videre
til min neste som meg selv
og til alt det skapte

DEN ORTODOKSE KIRKE GJENNOM TIDENE

av Tito Colliander.

6: DE HELLIGE MARTYRENE

Under forfølgelsene ble tusenvis
av menn og kvinner kjent og
beundret for sin standhaftighet og
de ble regnet som hellige. De møtte
martyrdøden som en gave fra Her-
ren, og deres dødsdag ble feiret av
de kristne som en fødselsdag.

APOSTOLISKE FEDRE

Blant disse martyrene fantes det
mange av apostlenes disipler, som i
likhet med apostlene selv, skrev brev
(med undervisning til de troende).
Disse kaller vi *de apostoliske fedre*.

Hl. Clemens, biskop av Roma var
disippel av og etterfølger til aposte-
len Peter. Hans brev til korinterne
er omtrent fra samme tid som Jo-
hannes' evangelium (ca år 96). Han
ble forvist til et steinbrudd på Krim,
hvor han led martyrdøden i året 101.

Hl. Ignatios, biskop av Antiokia
og disippel av apostelen Johannes,
ble dømt til å kastes for villdyrene
på sirkus i Roma (år 110). På vei
til Roma skrev han syv brev til for-
skjellige menigheter, bl.a. et brev til
Romas kristne, hvor han ber om at
de ikke må gjøre noe for å befri ham,
men la ham dø for Kristus. Med gle-
de i sinnet gjentok han stadig Kristi
navn da han gikk for å bli revet i styk-
ker og spist opp. Soldatvakten spurte
ham: "Hvorfor gjentar du de samme
ordene hele tiden?" Biskopen svarte:
"Det navnet er skrevet i mitt hjerte,
og derfor uttaler min munn det hele
tiden." På et øyeblikk ble hans kropp
revet i stykker og oppslukt av rovdy-
rene, bare noen få knokler ble igjen.
De kristne samlet sammen disse hel-

lige relikviene, pakket dem i en ren
duk og sendte dem til Antiokia. Her
samlet de kristne seg ved hans grav
hvert år på hans "fødselsdag" for å be-

Hl. Polykarp, biskop i Smyrna,
ble oppfordret av den romerske
stattholderen til å forhåne Kristus,
da svarte Polykarp: "I 86 år har jeg
tjent Kristus, og Han har aldri gjort
meg noe vondt. Hvordan skulle jeg
kunne forhåne min Konge som har
frelst meg?" Da konsulen så truet
ham med villdyr og ild, svarte den
gamle biskopen: "Du truer meg
med en ild som slokner etter kort
tid, men du kjenner ikke den evige
ilden!" Han kledte selv av seg og
stilte seg på bålet mens han priste
Gud som hadde ansett ham verdig
til å bli en martyr. Knoklene som ble
igjen etter den hellige martyren ble
samlet sammen av de kristne (om-
kring år 160). Også Polykarp var
disippel av apostelen Johannes. Et
av hans brev er bevart, det er skrevet
til menigheten i Filippi. I sin alder-
dom foretok han en reise til Roma,
og der diskuterte han forskjellige
trosspørsmål med den romerske
biskopen, bl.a. spørsmålet om den
rette tiden for påskefeiringen.

APOLOGETER OG LÆRERE

Samtidig med Polykarp var
også den *hl. Justin martyren*, som
ble halshugget i Roma i 165. Han
hadde fått hedensk filosofisk sko-
lering, men da han så de kristnes
mot i møte med plagene og døden,
vaktet hans interesse for kristen-
dommen og han begynte å skrive
til deres forsvar og ble døpt. Slike
skrifter kalles for *apologier* (av gresk

Den 4 februar 2015

Åbent brev til Hans Eminence Ærkebiskop Job Af Telmessos
Eksark for De Russiske Ortodokse Kirker i Vesteuropa
og til Medlemmerne af Ærkestiftets Råd 12, Rue Daru 75 008 Paris

kopi til Generalsekretariatet Den Hellige Patriarkale Synode Konstantinopel

«Hver person har ret til at have sine meninger og til at give udtryk for dem (...) Hver mening, hver meningstilkendegivelse, for så vidt som vi prøver at lytte til hinanden og endvidere sammen søger enighed, hver mening er da blot en berigelse af Kristi Legeme. Mængden af nådegaver (fr. charismes) i Kirken beriger det kirkelige legeme. Således bevarer vi, samlet om Kristus, samlet om alteret, klarhed og ro. Og jeg tror, at hvis vi har god vilje, hvis hver enkelt har god vilje til at samarbejde, så kan vi forstå hinanden og

udrette mange ting ved at fastholde en evangelisk ånd og ikke denne verdens ånd, ikke en partiskhedens ånd og ikke en splittelsens ånd.»

Uddrag af den præsentationstale, Arkemandrit Job (Getcha) holdt kort tid inden ”valghandlingen” på stiftsmødet den 1. november 2013.

Deres Eminence
Ærværdige Fædre
Brødre og Søstre

Den 23. januar 2015 blev der, på den officielle internet-side tilhø-

rende Ærkestiftet af Russisk Ortodokse Kirker i Vesteuropa, sat meddelelse om adskillige beslutninger, foretaget af Ærkebiskop Job af Telmessos, Eksark for Den Økumeniske Patriark.

De seneste måneder har andre kommunikeret af samme slags, tilsyneladende neutrale, meddelt den nye ærkebiskops beslutninger. I virkeligheden skjuler der sig nogle gange, under dække af Stiftsadministrationens eksekutiv-hand-
fortsetter neste side ►

► forts. Den Ortodokse Kirke gjenn... ”apologia”=forsvar) og forfatterene av dem kalles for *apologeter*. Justin tilbakeviser alle anklager mot de kristne og holder fram kristendommen som den fullkomne filosofi: han har funnet det som filosofene så lenge hadde lett etter.

Men *Irenesus*, biskop i Lyon (martyr 202), gikk ikke med på dette. Kristendommens kjerne var at Gud hadde blitt menneske i Kristus, altså en realitet og ikke en filosofi (tankekonstruksjon). Den hl. Ireneus var like mye teolog og lærer som apologet: han var disippel av Polykarp, skrev på gresk, og holdt strengt fast på den apostoliske tradisjonen. Det samme kan sies om den hl. *Cyprian av Kartago*, som skrev på latin. Han utformet læren om Kirken med biskopen som sentrum. ”Biskopen er i Kirken og Kirken i biskopen” og ”utenfor Kirken finnes det ingen

frelse” er kjente setninger fra ham. Hver biskop skulle ta seg av sitt eget stift, og ingen skulle ”innsette seg selv som biskop over andre biskoper”. Cyprian ble halshugget i 258.

ANDRE MARTYRER

Alle disse hellige menn har gjennom sine skrifter og sin stilling hatt stor betydning for Kirkens lære og videre utvikling. Men utallige andre, både lærde og analfabeter, prester og lekmann, adelsfolk og slaver, fattige og rike, fikk lide og dø for sin kristne tro.

Når befalingen kom om at alle hellige bøker skulle brennes, fantes det mange som heller lot seg plage til døde enn å utlevere bøkene. ”Det er bedre at jeg brennes, enn at de hellige bøkene blir brent”, sa biskop Felix fra Nord-Afrika, og diakonen Eulipus fra Sicilia ble torturert i lenge tid og til slutt halshugget fordi

han ble truffet med en evangeliebok i hånden.

Mange kvinner og likeså barn viste en tilsvarende standhaftighet som mennene.

Blant de kvinnelige martyrene kan vi nevne hl. *Perpetua* som ble kastet for ville okser, hl. *Barbara*, som ble halshugget av sin egen far, og hl. *Katarina*, som ble halshugget under den siste store forfølgelsen.

Stundom ble hele byer brent ned og kirker med alle som var der inne, og stundom fikk hele soldatavdelinger lide martyrdøden for sin kristne tro. Blant dem er de *første martyrene fra Sebaste* som feires 9/22 mars.

Under forfølgelsene ble det grunnlagt kristne kirker (menigheter) i Gallia, det romerske Germania, Britannia, Iberia og Nord-Afrika. Overalt i disse landene fløt martyrbloet. ■

► forts. fra forrige side

linger, sanktioner. Dobbelt straf: uretmæssige sanktioner for dem, det går ud over, og manglende anerkendelse af deres status som ofre.

Således kan man i kommuniké for 2. kvartal 2014 fra Siftsadministrationen (udateret) læse at "Hans Eminence Erkebiskop Job af Telmessos har fritaget Arkemandrit Johannes (Johansen) for tjenesten som provst for Skandinavien med virkning fra den 1. maj 2014".

Arkemandrit Johannes (Johansen), som har været provst i rigtig mange år, blev bekendt med denne "fritagelse", da han læste kommunikéet. Nogle uger senere modtog han fra ærkebiskoppen et dekret (*bilag nr 1*)*, som ikke indeholdt mindste forklaring, og f. Johannes skrev derfor et brev til ærkebiskop Job for at spørge ham om grundene til denne beslutning (*Bilag nr. 2*)*

Nogle måneder senere er det i Saint-Serge menigheden i Paris, at der viser sig endnu en sanktion, skjult under en administrativ beslutnings træk. Ved afslutningen af liturgien den 18. juli 2014, årsfesten for Saint Serge af Radonège, meddelte Erkebiskop Job fra ambon de troende, at deres "foretrukne præst" – med hans egne ord – var fritaget for stillingen som forstander, og at han selv (*Ærkebiskop Job, ovs.*) fremover ville varetage funktionen som menighedens forstander. Dermed gik han imod artikel 48 i Ærkestiftets statutter. Hverken Ærkepræst Vladislav Trembovski eller menigheden som sådan var blevet gjort bekendt med denne beslutning på forhånd. Det var et stort chok for dem. De protester, som

menighedens medlemmer straks udtrykte overfor ærkebiskoppen, var ikke nok til at gøre indtryk på ham. Det var via en telefonopringning fra én fra menigheden, at Père Jean hørte om denne beslutning, som, endnu en gang, ikke havde været genstand for nogen form for drøftelse, hverken med ham selv eller med de berørte menigheder.

Lørdag den 24. januar 2015 underskrev samtlige medlemmer af menighedsrådet i Nice et brev til Ærkebiskop Job (*bilag nr. 3*)*, hvori de udtrykker deres bestyrtelse over denne beslutning angående menigheden og dens fremtid.

Søndag den 25. januar underskrev et stort antal, over 100, medlemmer af menigheden i Nice et fælles brev, hvori de appellerer til Ærkebiskop Job om at stille sin beslutning i bero og genindsætte Père Jean Gueit i sine tjeneste (*bilag nr. 4*)*.

Den 30. januar modtog Père Jean Gueit fra Ærkebiskop Job et anbefalet brev, som fremsætter følgende forbud: Père Jean Gueit må ikke længere fejre liturgi noget andet sted end i den menighed, hvor han fortsat er leder, nemlig Marseille, uden ærkebiskoppens udtrykkelige tilladelse.

Der er mange troende, som deler bestyrtelsen hos menigheden i Nice, der ved i hvor høj grad Père Jean Gueits indsigt og pastorale erfaring har været afgørende for at bevare enheden i menigheden i Nice på trods af de angreb fra den russiske ambassade gennem gentagne retssager, som har ført til, at Ærkestiftet har måttet se sig frataget Saint-Nicolas Katedralen i Nice,

et betydningsfuldt monument i bevidstheden hos den russiske emigration i Frankrig.

Trods tabet af Saint-Nicolas Katedralen har Père Jean Gueit forstået at undgå, at menighedens fællesskab gik i opløsning. Som den erfarne præst, han er, vellidt af de troende og ordineret for over 30 år siden, er Père Jean Gueit i dag offer for en beslutning, som ikke hører ind under et ærkestifts almindelige forvaltning, men som er en personlig sanktion med det formål at ramme ham på grund af de meninger, han har udtrykt gennem de foregående måneder.

Père Jean Gueit, som er valgt medlem af Stiftsrådet, stillede således på Stiftsrådets møde den 20. juni 2014 spørgsmål angående Arkemandrit Johannes (Johansens) "fritagelse" for tjenesten som provst for Skandinavien, og han tog afstand fra den fremgangsmåde, der var blevet anvendt til vilkårligt at afskedige en provst. Under mødet i Stiftsrådet påberåbte Monseigneur Job sig retten til at handle efter for godtbeholdende. I øvrigt, tilføjede han, regnede han med at gøre det samme i forhold til andre personer.

Stillet overfor disse gentagne misbrug forberedte Père Jean Gueit sig, sammen med flere medlemmer af Stiftsrådet, på at udspørge Ærkebiskop Job på mødet den 11. december 2014. Men ærkebiskoppen, som havde præsideret ved mødets begyndelse, rejste sig brat, overdængede Rådets medlemmer med skældsord og forlod derpå lokalet. Père Jean Gueit skrev så et brev til Ærkebiskop Job (*bilag nr. fortsetter neste side* ►

► *forts. fra forrige side*

5)* Det forblev ubesvaret ... frem til den 22. januar 2015, på hvilken dato ærkebiskoppen afskediger en præst, som er elsket af sine troende og i fuld præstelig aktivitet i den menighed, hvori han er født (Père Jean Gueit er faktisk født i Nice og opvokset i menigheden, især ved Biskop Sylvestre Haruns side).

Stillet over for disse affekt-handlinger kræver vi en Generalforsamling i Ærkestiftet hasteindkaldt for, efter kirkelige principper, at drøfte de stridigheder, som har vist sig siden Ærkebiskop Jobs tiltræden.

Mens vi venter på Generalforsamlingen, opfordrer vi medlemmerne af Stiftsrådet til at anmode Monse-

igneur Job om at stille sanktionerne imod fædrene Johannes Johansen, Vladislav Trembovelski og Jean Gueit i bero.

I lyset af det, som allerede er sket, lever mange i frygt for sanktioner, ikke mindst præster og diakoner, hvilket er grunden til, at ingen præst til dato har underskrevet dette brev.

Måtte Père Jobs ord, som er citeret til indledning på dette brev, blive vedgået af ham selv foran en ny Generalforsamling, hvis afholdelse kunne medvirke til at uddrive traumerne fra Generalforsamlingen den 1. november 2013. Det vil le tillade et håb om, at freden kunne vende tilbage i de sønderknuste hjerter.

Med respekt i Kristus

Cyrille Sollogoub, præsident for Acer-MJO

Michel Sollogoub, medlem af Stiftsrådet, tidligere sekretær for Ærkestiftet

Sophie Stavrou, Generalsekretær for la Fraternité orthodoxe en Europe occidentale

Nikita Struve, medlem af Stiftsrådet, direktør for forlaget YMCA-Press og tidsskriftet Le Messenger Orthodoxe

* De nævnte bilag nr. 1 – 5 foreligger på fransk eller russisk og er sendt sammen med brevet. De er ikke oversat her.

– oversættelse til dansk af f. Poul

Paris den 12. februar 2015

Protokol nr: 15.011

Budskab fra Hans Eminence Ærkebiskop Job af Telmessos

* * *

Et dokument med titlen "åbent brev", dateret den 5. februar og angiveligt skrevet af fem personer, heraf to medlemmer af Stiftsrådet, er blevet lagt ud på internettet og er blevet spredt med det formål at få underskrifter på dets andragende.

Dette dokument, som er højst forbavsende i sin overdrevne facon, slutter med en opfordring til at indkalde en Generalforsamling under foregivende af at ville protestere mod sanktioner angående Fædrene Johannes Johansen, Vladislav Trembovelski og Jean Gueit.

Stillet overfor en offentlig løgn

finder Ærkestiftet sig nødsaget til at genetablere sandheden: Ingen sanktioner er blevet sat i værk imod Fædrene Johannes Johansen, Vladislav Trembovelski og Jean Gueit.

Alle beslutninger er blevet truffet i Kirkens interesse og på anmodning af talrige medlemmer i menighederne, som jeg har mødt i løbet af pastorale besøg.

Vi minder om, at hvis der var blevet udstedt sanktioner, så har Den Ortodokse Kirkes århundredgamle kanoniske tradition og vort ærkestifts statutter naturligvis aldrig hverken truffet forholdsregler

imod eller opfordret til overfusing eller heftige angreb i offentlighed.

Underskriverne af det heftige angreb har på intet tidspunkt fundet det nyttigt eller nødvendigt at anmode om foretræde i Ærkestiftet, som dog altid holder dørene til Kirken åbne.

Måtte mådehold, omtanke og ydmyghed lede handling og ord hos enhver.

Sign. Ærkebiskop Job af Telmessos

– oversættelse til dansk af f. Poul

Kommentar til erkebiskop JOBs svar på protestbrevet.

Protocole 15.011 av 12. februar 2015.

Her sier han at disse administrative forføyningene (mot 2 proster og en erkeprest) på intet vis må betraktes som straff (sanction). Men at de er begrunnet i "kirkens interesse" og at de er tatt «*a la demande des nombreux paroissiens rencontrés au cours des visites pastorales*». Jeg kan ikke uttale meg på vegne av erkeprest Vladislav Trembovski eller protopresbyter Jean Gueit. Men for eget vedkommende kan jeg si at erkeb. job ALDRI har vært på pastoralt besøk i noen av våre menigheter, og derfor ikke heller truffet noen av våre medlemmer der. Videre er min avsettelse

som PROST ikke noen menighets-sak, men et prostianliggende. Vi vet fra personer som har tatt opp saken med erkeb. Job at han har tatt beslutningen (for mitt vedkommende) på bakgrunn av henvendelse fra to prester fra Norge. Vi har fire prester her (f. Olav, f. Christoforos, f. Miron og jeg selv). Jeg selv er det ikke, og f. Miron er det ikke (han er inaktiv og har ikke møtt erkeb. Job), altså gjenstår to. Videre er det tale om et par medlemmer av vår menighet som har møtt erkeb. Job i Paris (en av dem er tidligere studiekamerat av den nåværende erkebiskopen). Det

vet vi jo også hvem er. Feigheten hos disse som går bak min rygg med ondsinnet prat er utrolig. Selv har de aldri konfrontert meg med noe av dette. Dette er alvorlig både kanonisk og rent moralsk.

Enda verre er det at vi nå har en erkebiskop som villig lytter til bak-talelser og tar beslutninger på bakgrunn av det, uten å bry seg om å undersøke og å la den "anklagede" få høre anklagen og få anledning til å kommentere det og ev. forsvare seg. Dette har vel også sin kanoniske side, for ikke å snakke om det moralske!

F. Johannes, forstander

To Archbishop Job of Telmessos 11, rue Daru, Paris, France

Vladyko, bless!

We are very glad and grateful for the ordination of one of the members of our paris, fr. Theodor (Tor Vegard) Svane 14. of january this year. And we thank You for that. Our rector fr. Johannes presented him as our candidate to the sacred priesthood for the late archbishop Gabriel, and we as parish supported him oeco-

nomically and morally during the time of studies.

It seems therefore very strange to us and not understandable that this ordination (and also the earlier ordination of this same person to the diaconate) was undertaken without any consultation with us, nor information to us, and we feel upset and sad by not beeing invited by You to the ordination – not our

rector fr. archimandrite Johannes nor any members of the parishborder.

In Christ

*The parishborder of
Den Ortodokse kirke i Norge
– Hellige Nikolai Menighet*

The secretary

*Prof. dr. philos. Torstein Th. Tollefsen
Oslo 27.01.15*

Vladyko, bless!

We are very upset by reading on the web-side of fr. Olav Lerseth that You have permitted him to start activity in Oslo! This priest was ordained by the late archbishop Gabriel on the recommendation of our rector fr. Johannes and our parishborder, but after short time he started conflicts and eventually left our parish. Archbishop Gabriel permitted him then to celebrate liturgy in a «community» which

we had founded in Moss (south-east of Oslo), but gave him not permission to have any activity in Oslo, this to avoid any competition with the main parish of st. Nicholas.

By blessing him to serve liturgy in Oslo You start a schism, because he will take his parishioners from our parish, and in that way weaken our parish. There is not enough people for two parishes of the same diocese in Oslo. And besides – this is another action of fr. Olav and his companions to hurt our parish. Is

that what You want, or are You not aware of that?

We protest against this decision and ask You to withdraw your permission to fr. Olav.

In Christ

*The parishborder of
Den Ortodokse kirke i Norge
– Hellige Nikolai Menighet*

The secretary

*Prof. dr. philos. Torstein Th. Tollefsen
Oslo 27.01.15*

VIKTIG MELDING FRA MENIGHETSRÅDET!

I henhold til menighetens statutter punkt 6a og med henvisning til de generelle sivile regler for dobbelt-medlemsskap i menigheter minner

Menighetsrådet om og presiserer at deltakelse i virksomheten til f. Olav Lerseth er uforenlig med medlemskap i Hl. Nikolai Menighet, og at

det automatisk fører til stryking fra medlemslisten i Hl. Nikolai menighet.

Oslo 27. januar 2015

FRA MENIGHETENS LIV

Dåp:

Nikolai Bjørndal, sønn av
Tatiana Mishina og Jan Olav Bjørndal
Bergen 13. des..

Vielse:

Liljana Hovstø og
John Ivar Christensen
Oslo 21. des.

Begravelse:

Tamara Loukachevitch
f.17.07.34 -d. 29.12.14
Kilebygda kirke 08.01.15.

Miodrag Barac f. 1950 i Montenegro –
d. 21. jan 2015 i Oslo
Østre Aker kirkegård.

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

Givere til Hl. Nikolai menighet får skattefradrag for gaver til menighetens konto.
Ønsker du skattefradrag på dine gaver må navn, adresse og personnummer oppgis.
Man får skattefradrag på gaver fra 500 kr til 16 800 kr i løpet av et året.

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS KONTO 0532 12 67426 / 2050 03 19357

Vi fortsetter innsamlingen til kirkebygget i Oslo slik vi tidligere har informert om (jfr. menighets blad nr.2 2014, s.13) ifølge vedtak på Medlemsmøtet, og vi ber om forsterket innsats og generøsitet for å fullføre kirkebyggs-prosjektet vårt. Mange har fast utbetaling fra konto, og flere nye gavegivere oppfordres til å komme på "banen" slik at vi kan realisere vår plan. Mange takk til alle dere som har sendt gaver på menighetens konto!

Liljana Hovstø 900 Julia Chaffin 1300 Thomas Såheim 1500 Anastasia Kornev 1000 Inna Dahl 500
Zaid Kaleab 500 OG Svele 4200 Eilert Struksnes 1500 Thor Stange 1300 Todorka Struksnes 1500
Thomas Såheim 500 Inger Johanne K Enger 1500 Andrej Z Morch 1500 Lonni Lepp 1100 Zana Radevska 900
Nina Moflag 1000 A O Volden 400 Sarita Jankovska 400 Nikolaj Sjirov 1000 Torill Kalvik 500 NN 2250
Tatiana Shpak 1000 I-J Nilssen 1500 O Lønner 400 Jon Wetlesen 900 A T Woldegebril 100
Tone Roksand 600 Desanka Ristevska 500 Galina Semizhon 1000 Michael Selassie 1000 P N Bjørndal 500
Sturla Olsen 2100 Laterufael Haile 200 M&E Cimpan 1000 Angelika Gjestrum 300 Torstein Tollefsen 1000
Olga Røise 500 V&R Damcevski 200 Nada Markovska 500 H O Wingerei 300 Harand Olsen 300
Takis Kytiri 500 P A Åsen 200 Kjetil Jikiun 1000 Terje Bodin Larsen 5000 Nina Ibsen 500
Manjana Kvalheim 500 Dag Markeng 2000 Ludmila Mobeck 1000 Aleks Semakoff 300
Samuel Samuel Michaele 500 H. Anwar/S. Antoun 2000 Yuliya Knutsen 500 f. Serafim 16800
SRF 5000 f. Johannes 16800 Julia Breen 5000 Eina E L Hermann 300 Sinisa Sedlan 900
Masi Bæckman 3000 Radinka Nikolovska 2000 Ludmila Bakkemo 700 Ksenia Andersen 200

Hjertelig takk for alle bidrag!

KIRKEBYGGET

Det går LANGSOMT fremover med kirkebygget, men det som går raskt er utgiftene. Vi har nå helt tømt våre ressurser, og vi trenger

mer penger!!! Mange har gjort fin innsats i lengre tid, men jeg ber om enda litt mer! Send fremdeles gaver på menighetens konto slik at vi

kommer i havn, og ikke må stanse før vi er ferdige.

Mvh f. Johannes, forstander

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B

SLAVA for HELLIGE SAVA av SERBIA

*Ikonet viser hellige erkebiskop Sava
og er fra klosterkirken i Hurdal
(hl. Trifon skita)*

Hvert år feirer vi hl. Sava på serbisk vis med "slava". Det er med en seremoni etter liturgien som på gresk kalles "artoklasia" (brøds-

brytelse), men som har fått en egen serbisk variant. Deretter er det mye god mat og hyggelig samvær. Dette har vi hatt som fast tradisjon i me-

nigheten vår i alle de år jeg har vært forstander. Og jeg håper det vil fortsette slik i fremtiden også.

f. Johannes

